

není na dále závady, by se žaloba nepřijala a finanční prokuratuře k zastupování žalovaného býv. c. k. eráru povolané nedoručila a spor neprovedl a nerozhodl.

Čís. 6828.

K založení časově neomezeného závazku, spojeného s výdajem časově se opakujícím, udržovati (opravovati) cizí plot vyžaduje se na Moravě usnesení obecního zastupitelstva, nevyžaduje se však, by příslušné usnesení obecního zastupitelstva bylo schváleno zemským výborem.

(Rozh. ze dne 23. února 1927, Rv II 834/26.)

Žalobě proti obci na Moravě, by vystavěla plot na hranicích žalobcovy zahrady, procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Dovolání, uplatňující dovolací důvod dle čís. 4 §u 503 c. ř. s. jest opodstatněno. Žalobce vyvozuje svůj nárok z úmluvy, podle níž obec roku 1892 při odprodeji sousední parcely převzala výslovně závazek, že bude plot udržovati. Žalovaná obec namítla, že závazku nepřevzala, že, staly-li se nějaké opravy v dřívějších letech, jsou to závazky čistě osobní, nikoliv však obecní, poněvadž na to není usnesení, a že, i když obec jako taková opravu provedla, stalo se to dobrovolně. Tím žalovaná obec proti žalobnímu nároku uplatnila, že tu není řádného usnesení příslušného obecního sboru, jež by jí k opravě plotu zavazovalo. Časově neomezený závazek, spojený s výdajem časově se opakujícím, udržovati, pokud se týče opravovati cizí plot, jest břemenem, jež nesouvisí s obyčejnou správou obecního jmění, a k založení jeho je ve smyslu ustanovení čís. 5 §u 30 obecního zřízení pro Moravu ze dne 15. března 1864, čís. 4 z. zák. zapotřebí platného usnesení obecního zastupitelstva. Odvolací soud s tohoto právního hlediska spornou věc neposoudil a nezjistil, zda-li se o úmluvě žalobcem tvrzené stalo platné usnesení obecního zastupitelství. Odvolací soud vychází z mylného názoru, že ku platnosti závazku žalované obce, z něhož je žalobní nárok vyvozován, jest podle §u 97 z. z. moravského ze dne 15. března 1864, č. 4 zapotřebí, by příslušné usnesení obecního zastupitelstva bylo zemským výborem schváleno, což se nestalo. Nejde o služebnost ve prospěch pozemku č. kat. 141, jak odvolací soud mylně za to má, poněvadž držitel služebné věci z pravidla není povinen k nějakému konání (§ 482 obč. zák.), a o některou z vyímek, jež zákon v té příčině má na mysli, tu neide. (Srov. §§ 483, 487, 494 obč. zák.). Mimo to jde z polohopisného nákresu na jevo, že plot stojí na parcele č. 141 patřící žalobci, tedy nikoli na pozemku, který by měl býti pozemkem služebným. Ve skutečnosti jde o smlouvou převzatý obligační závazek obce. Podle §u 97

cit. zák. jest schválení zemského výboru zapotřebí, když se má věc nějaká, náležející ke kmenovému jmění neb statku obce . . . na jiného převést, zastaviti nebo stálým břemenem stížiti. Tomu však není tak při obligačním závazku udržovati, pokud se týče opravovati cizí plot, zřízený na cizím pozemku, neboť nejde o závazek, jenž by zatěžoval kmenové jmění, neb statek obce, nýbrž o závazek, jdoucí na úkor ročních příjmů obce, zatěžující pouze obecní rozpočet. Než ani první soud, jenž sice správně zaujal odmítavé stanovisko k požadavku schválení mor. zemským výborem, nezjistil, zda-li se o žalobcem tvrzené úmluvě stalo platné usnesení obecního zastupitelstva, neboť jen pak by byla obec z úmluvy zavázána.

Čís. 6829.

Do obchodního rejstříku nelze zapsati pouhou prodejnu veřejné obchodní společnosti v téže obci, v níž jest zapsán hlavní závod společnosti.

(Rozh. ze dne 24. února 1927, R I 1126/26.)

Žádost veřejné obchodní společnosti Josef W. a spol. v Praze, by do obchodního rejstříku byla zapsána prodejna v domě čp. 1601 v Praze, rejstříkovým soudem zamítl. Důvod y: Podle čl. 21 obch. zák. mohou do obchodního rejstříku býti zapsány jen odštěpné závody, které jsou v jiné obci nebo jiném místě, nikoli pouhé prodejny v téže obci. Mimo to musí býti firma, která podle čl. 15 obch. zák. jest jménem kupce, pro všechny oddíly jeho závodu stejná. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvod y: Podle čl. 12 obch. zák. lze do obchodního rejstříku pojati jen zápisy zákonem nařízené. Zákon ve příčině veřejných obchodních společností, jakou jest také rekurentka, zná jen místo (t. j. geografické), jakožto sídlo společnosti (čl. 86 čís. 2 obch. zák.) a vedle toho odštěpné závody v místech rozdílných od místa sídla (čl. 86 odst. 1 a čl. 21 obch. zák.). Sídlo společnosti v Praze jest již při rekurující firmě zapsáno a rovněž odštěpný závod v Karlových Varech. Okolnost, že má tato veřejná obchodní společnost v Praze prodejny, není předmětem zápisu do obchodního rejstříku a rovněž ne okolnost, že jednu z těchto prodejen společnost opatřuje označením »Bon Ton«.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podmínky §u 16 nesp. říz.

Čís. 6830.

Obecní zaměstnanci.

Předpis §u 24 zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 sb. z. a n. na rok 1920 nebyl dotčen ustanovením §u 15, odstavec čtvrtý, zákona ze dne 22. prosince 1924, čís. 286 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 24. února 1927, R I 18/27.)